

ay kenti

Aykent

21 Haziran Pazar. Ay'dan Dünya'ya...

Sevgili Dünyalı arkadaşlarım

Benim adım Bilge. 13 yaşımdayım. Ay'daki şehir Aykent'ten yazıyorum. Size yaşadığım şehri anlatmak istiyorum. Bu şehir hemen hemen Ay'ın yarısını kaplamış durumda. Şehrimiz yerden kilometrelerce yukarıda bulunan yapay ozon tabakası ile örtülmüştür.

Suyumuz, oksijenimiz ve hidrojenimiz eritilen buz kütlelerinden, atmosferimizdeki diğer gazlar da gaz fabrikalarından sağlanmaktadır.

Şehrimizin merkezinde ve çevresinde güneş ışınlarını çeken bitkiler var. Gündüzleri bu bitkilerin üstü kapatılır. Şehrin üstündeki yapay ozon tabakasıysa otomatik olarak şehri ısıya karşı korumak için beyaz renge bürünür. Geceleri bitkilerin üstü açılır ve ozon tabakası ısıyı çekmek amacıyla siyah renk alır. İki durumda da ozon tabakası şeffaf olmadığı için şehir büyük ölçüde kararır. O zaman şehrin bütün ışıkları yanar. Her yer rengarenk ışıklarla kaplanır.

Şehrin sokaklarında yer çekimi az olduğu için, otomobiller havadan gidecek biçimde üretilir.

Evlerimizin ve ayakkabılarımızın tabanında yer çekimi sağlayacak maddeler vardır.

Toprağımız ise şöyle sağlanmıştı: Şehrimiz kurulmadan önce kayalar parçalanmış.

Kurulduktan sonra da yıllarca Dünya'dan toprak getirilmiş. Şimdilerde bu epey yavaşlamış durumda, çünkü bir yandan Dünya'dan özel olarak gübre getirilirken, diğer yandan da ölen bitki ve hayvanlar toprağa karışıyor.

Güzel şehrimiz Aykent'in kurulması çok uzun sürmüş. Fakat bu çalışmalar sırasında projelerin hazırlanması, uygulamaya geçirilmesi için kafa kafaya veren farklı ülkelerin farklı insanları kaynaşmış, bazıları da aralarındaki tatsızlıkları unutmuşlar. Şu an Aykent'imizde yaşayan, Dünya'nın çeşitli yerlerinden gelmiş yüzlerce insan, sınırsız teknolojinin rahatlığı ve dostlar içinde bulunmanın mutluluğu ile yaşıyor.

Bilge Akbağ/ Çapa Atatürk İlköğretim Okulu/ Koca Mustafa Paşa/ İstanbul

Selam Dünyalılar

Aslında ben de Dünya'da doğmuşum. Ama hayatımda hep başka yıldızları, gezegenleri ve Ay gibi uyduları düşündüm. Hal Bu arada 38 yaşımdayım. Mesleğimi size anlatmak zor. Astronotluğa benziyor... Bildiğiniz gibi Ay, gri bir toz tabakasına sahip, engebeli yüzeyi, kraterleri olan küçük bir uydudur. Ay'a gitmek o kadar kolay değil...Ama bir o kadar da zevklil.. Neysel O zaman aklıma bir fikir gelmişti. Bir şehir kuracaktım.

Madem ki şehir kuracaktım, ilk önce şu kötü gri tabakadan kurtulayım, sıcaklığı ortalıyayım, yemyeşil alanlar geliştireyim... Haydi gelin anlatayım şu şehri! İlk önce engebelerin bazılarını yıktırdım, yüksek kraterlerin bulunduğu bölgelere "Luna Parklar" yaptırdım. Diğerlerine gelince yeri kazıdım ve inanamayacaksınız ama toprak, su ve sıcaklık ayarlayıcı makine buldum. Bir de fosil buldum. Bu demektir ki Ay'da hayat varmış. Çok güzel bir şehirdi. Havuzları, eğlence ve alışveriş merkezleri, en gelişmiş hizmetçi robotlar ve makineler, diğer gezegenlere seyahat eden turbo otobüsler, şırl şırl akan doğal sular, şehir gürültüsünden uzak, sessiz, sakin, her yerde villa ve saraylar, rüya gibi plajlar, hiper restoranlar, sahalar, turborilyar marketler, jumbo parklar, golf sahaları ve rüya gibi yerler. Bu saydıklarım orada olanların birkaçıdır. Üstelik bedaval Gidiş-geliş ise "Özgece İcatlar A.Ş." tarafından "Özgem Turizm" karşılayacak. Bu da bedaval Ayrıca yol boyunca ne isterseniz karşılanıyor. (Yeni bir Harley motor bile...) Üstelik otobüs yalnızca 144 milde sizi oraya ulaştırıyor. Sinek vızıltısı bile yok.

Not: Bu arada hiçbir uzaylıya rastlanmadı.

Özge Turfan/ 11/ 5. sınıf

Ay Kenti

Eğer Ay'da bir kent kurabilseydim, çok temiz bir kent kurardım. Çocukların okula gidebilmesi için havada uçan, üstü camla kaplı bir okul taşıtı yapardım. Bu araca binebilmek için otobüs durakları yapardım.

Evleri camdan yapardım (içi hariç). Evin içinde ise süper bir teknoloji kullanırdım. Mesela, robotlar veya evin içinde bir asansör. Tabii ki bütün bu eşyalar yerçekimine dayanıklı olmalı. İnsanların yiyecek gibi gereksinimleri Dünya'dan karşılanmalı. Ay'daki bütün yollar asfalt olmalı. İnsanlar için camdan yapılmış, havada uçan araçlar yapardım.

Okullardaki izci takımları, basketbol ve voleybol takımları gibi spor takımlarına büyük bir cam fanus yapardım. Bu fanusun içinde bütün ağaçları yetiştirirdim.

Ay Kenti'ndeki insanların hepsinin alabilmesi için akıllar satardım. Böylece tüm insanlar akıllı olurdu ve Ay'daki kentte hiç savaş olmazdı. Rahat ve huzurlu bir yaşam sürerdik. Keşke böyle bir kenti Dünya'da da kurabilseydim.

Gizem Pehlivan/ Vali Şenol Engin İlköğretim Okulu/ 5-B/ Mezitli-Mersin

Ayda Yaşam

İnsanlar Ay'a gelmeden önce Dünya'dan getirilen neon gazları Ay'da kurulan ısıtma sistemi sayesinde yüksek sıcaklıkta oksijene dönüşür. Bu sayede insanların gereksinimi olan oksijen sağlanmış olur. Ayrıca Ay'da yaşayan insanlara sıcaklık farkına uygun giysiler yapılır bunların arasına bilyeler yerleştirilir. Ayrıca bu giysilerin yüz kısmındaki cam küreden sadece insanlar nefes alırken açılan bir delik yapılır. Ay'daki yollar miknatıs özelliğine sahip taşlarından yapılarak monte edildiği için bu giysilerin içindeki küçük bilyeleri çeker ve yerçekimi bu taşlarla sağlanmış olur. Ay'ın kutuplarından bulunan buzları eriterek insanları su gereksinimi sağlanır. Ay'da bulunan evlerde özel banyo ve tuvaletler yaptırılır. Aynı zamanda Dünya'dan getirilen ve süpermarketlerde satılan yiyeceklerle beslenmeleri sağlanır. İnsanların sıkılmaması için parklar ve eğlence yerleri yaptırılır. İnsanların kültürlü olmaları için kütüphaneler de yaptırılır.

Fikri Köle/ Rahime Köle/ Muhammed Çidem/ Davut Küçük/

Esenler İlköğretim Okulu/ Tarsus

Ay ve Biz

Yıl 2086, sıcaklık sıfırın altı.

Nefret kol geziyordu dünyada. Yanmış yıkılmış evler, kirlenmiş çevre, çocuklar ağlıyorlar kenarda. Dostluk hiç yoktu. Sevgi ise çoktan ölmüştü. Ben ve arkadaşlarım yaşamak istiyorduk. Mayın tarlalarında, duvarların altında, toprak, su, hava kirlenmesinden ölmek istemiyorduk. Güneş doğduğunda ve battığında dağlarda, kırlarda, denizlerde gezmek istiyorduk. Arkadaşlarımızla uçurtmalarımızı bıraktık göklere. İplerine tutunup geldik bir yerlere. Ay'da bulunuyorduk. Orada cansızların oluşturduğu doğa ile bizler bulunuyorduk.

Dünyadaki şiddet eylemlerinden hiçbiri yok burada. Sadece barış ve sevgi var. Işık ile hareket eden taşıtlar, güneş ışınları ile çalışan aletlerimiz var. Bilim Çocuk en yakın dostumuz. Bizlere bilimi Çin'de değil, Ay'da da aramamızı işaret ediyor. Çalışmalarımızı neşe içerisinde sürdürüyoruz. Şu an Dünya'ya nasıl yardım edebiliriz diye yakın komşumuz Merkür'e gidiyoruz.

Hoşça kalın. Sevgilerimle.

Esengül Yıldırım/
Şehir Mehmet Dinçel İlköğretim Okulu/
6-C/ Karabük

